

Ondervoorzitter Gaspar Warnier

(1939-2009)

Gaspar werd geboren op 14 november 1939 in de achterkruken van 'Couture Mony', genoemd naar zijn oudere zus Simone. Dit was de kleermakerswinkel van zijn moeder die gelegen was in de Dumortierlaan.

Die bewuste dag, werd in het parlement, de wet Vandevelde gestemd. De wet op de openbare dronkenschap, een akte die in elke drankgelegenheid moet uithangen.

Zijn vader, Albert Warnier, was pas verhuisd naar de Kustlaan, waar hij een zaak begonnen was als loodgieter-chauffagist. Albert was de enige zoon van Jules Warnier, die meester-kleermaker was in de Nestor De Tièrestraat. Hij woonde in de villa 'Duinenzoon', genaamd naar de fanfare 'De Duinenzonen' waarin hij zijn geliefkoosde hobby, tuba spelen, naar hartenlust kon beoefenen.

Na de capitulatie kwam Albert per fictis terug uit Carcassonne en moest bijna een jaar onderduiken bij een hoer in Lapscheure. Hij werd gezocht door de bezetter omdat hij voor de oorlog, tijdens een mars te Knokke, gespot had met het VNV & de REX.

De moeder van Gaspar, Martha De Borgraeve, kwam als 18-jarige uit Detroit (USA) naar Vlaanderen in 1929. Haar vader was in 1910 naar Amerika emigreerd maar zijn heimwee naar Vlaanderen bracht hem naar België terug. Knokke leek hem een bloeiende plaats om een kleermakerszaak te beginnen. Zo had Gaspar twee grootouders die kleermaker waren.

Tijdens de oorlog werd hun huis in de Kustlaan deel van de Atlanticwall en verbleven ze in villa 'Amaryllis' in de Prins Karellaan, waar de familie verschillende onderduikers in onderbracht en verborgen hield.

De zaken gingen zeer goed bij de heropbouw en Gaspar volgde een hogere technische opleiding in Brussel. Tengevolge van allerlei zakelijke problemen nam hij op 21-jarige leeftijd het loodgieters- en chauffagebedrijf van zijn vader over in 1960.

Hij huwde met Gladys Bauters, waarop hij reeds verliefd was sinds zijn plechtige communic in 1962. Ze kregen twee zonen, Henk in 1963 en Yves in 1965.

Gladys baatte de winkel, gespecialiseerd in luxe badkamerartikelen, in de Kustlaan uit.

Het bedrijf groeide fors, zowel grote appartementsgebouwen als vele villa's werden voorzien van verwarming en sanitair. Door zijn professionalisme kreeg hij van klanten (die veelal in Knokke een buitenverblijf hadden) ook mooie opdrachten in het binnenland. Onder andere het kasteel van Groot-Bijgaarden was jarenlang een groot werk, maar ook in Amsterdam en Parijs werden bedrijfsgebouwen aangenomen. Door het bankroet van een grote klant, werd hij spijtig genoeg meegeleurd in die negatieve spiraal en moest hij zijn activiteiten stopzetten in 1983.

Maar Gaspar had het culturele en sociaal leven al vroeg ontdekt. Eerst in de politiek als secretaris van de PVV, waar hij zich fors verzette tegen de fusie alsook tegen de komst van de LNG-terminal in Zeebrugge.

Enkele van zijn functies waren Wapenmeester bij De Koninklijke Vlaamse Scherpschutters, zeer gedreven voorzitter van Het Willemfonds en de bibliotheek op het Gemeenteplein, alsook bij het sociaal fonds Hulp in Nood.

Hij was een fervent amateureincast bij de Foto&Filmclub van Knokke-Heist, maakte dia's en vooral super8 films waarmee hij meerdere prijzen behaalde in wedstrijden.

Medeoprichter en ondervoorzitter van de heemkring "Cnoc is hier" en later stichter van de schaaclub met dezelfde naam.

Op 1 november 1972, na het jaarlijks bezoek aan de Canadese begraafplaats te Adegem, werd in het café van 'Hotel Prins Boudewijn' nagekaart met enkele sympathisanten en oud-strijders. Ze vonden het spijtig dat de herinnering aan de bevrijding in 1944 begon te verwateren. Er werd beslist om een mars van Hoofdplaat naar Knokke te organiseren in 1973. Het bestuur van 'Cnoc is hier' nam hierin het initiatief.

Naal die jaren blijft de Canadese bevrijdingsmars een vaste waarde, een wandelmars waar tienduizenden ooit aan deelnamen.

Maar de bestuursfunctie waar hij al zijn energie instak, was onmiskenbaar die van voorzitter van de Culturele raad Knokke-Heist, welke hij 18 jaar voorzat. Hij vond dat het culturele verenigingsleven boven alle politieke en levensbeschouwelijke richtingen moest staan.

Gaspar had pas laat de wondere wereld van het internet ontdekt en vond het spijtig dat hij van de mogelijkheden van deze prachtige techniek zo weinig heeft kunnen gebruik maken.

Hij overleed op 5 september 2009.

